

спрѣло ся прѣдъ единъ трѣндафелъ и рекло на сестрѣ си Донка: „Трѣндафелътъ е най-хубавото отъ всичкыѣ цвѣта.“ Донка му отговорила: „Но и кремътъ, такожде е хубавъ, както трѣндафелътъ. Тѣзи двѣтъ сѣ най-хубавыѣ цвѣта, а другыѣ сѣ нищо при тѣхъ.“ — „Но не забравяйте, рекла по-малката имъ сестра Елена, че и тамянушката е не по-малко хубаво и благовонно цвѣтіе, и знайте колко ны благодари като цвѣне най напредъ пролѣтъ!“

Майката като бѣше чула разговорътъ на дѣцата, обадила ся и рекла: „Тѣзи триѣ вида цвѣта, които ви толкозъ аресватъ, сѣ прѣкрасны образы на тѣзи три добродѣтели: синята тамянушка е образъ на невинностьъ; бѣлыйтъ кремъ е образъ на смиренномудріето; а пакъ аленийтъ трѣндафелъ показва, че сърцето ви трѣбва да бѣде пълно съ благодать и любовь къмъ Бога.

Грахътъ.

Искусникъ нѣкой си дошелъ при князи на една область и му поисква дозволеніе да му пуѣдстави едно ново искусство, ко-